

SZÉKELY-UDVARHELY

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

UDVARHELYVÁRMEGYE HIVATALOS LAPJA, AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI KÖZSÉGI ÉS KÖRJEGYZŐK EGYLETE ÉS AZ UDVARHELYMEGYEI ÁLTALÁNOS TANÍTÓ-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJAK: Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyed-
évre 1 frt. Papok, tanítók- és községi előjáróknak egész évre
3 frt, a tanító-egylet tagjainak, községi és körjegyzőknek 2 frt
50 kr. — Egy példány ára 8 kr.
Megjelen hetenkint egyszer: vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
B E T E G H P Á L.

Hivatalos hirdetések 100 szóig minden szó 2 kr, azonfelül 1 kr
magánhirdetések □ cm-ként 3 kr, többszöri közlésnél 2 kr-ért
közöltnék. — Bélyegdíj külön 30 kr. — Nyilt-tér sora 50 kr
Hirdetés és nyilt-tér díja előre fizetendő.
Hirdetéseket e lap részére elfogad minden hirdetés iroda

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: B E T E G H P Á L könyvnyomdája és könyvtárosa (Kossuth-utca), hova minden e lapot érdeklő közlemények, előfizetések és hirdetések intézendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

„Ember! küzdj és bizva bizzál!”

(Madách.)

(Boc.) Megdőbönő jelenségek zavarták fel Udvarhelyvármegye társadalmát az utóbbi napokban. Öngyilkosságok okoztak szerető, gondos szülőknél felejthetetlen fájdalmat, ébresztettek a rokonokban, ismerősökben, sőt a nagy közönségben is ószinte részvétet.

A maga mélységében elismerjük es teljesen fel tudjuk fogni azt a leverő helyzetet, midőn ismerősök, rokonok, szülők megtört testtel, lélekkel kísérik az örök nyugalom helyére kedves halottaikat. Ha a halál, e kerlelhetetlen zsarnok az élet természetes rendje, vagy természetesnek látszó betegségek vagy akár váratlan véletlen útján rabolja el szeretteinket körünkből: még mindig marad annyi vigasztalásunk, hogy sem mi, sem elköltözött kedvesünk, nem voltunk okai a súlyos csapásnak. Mennyivel mélyebb a fájdalom, keserűbb a veszteség érzete, ha mi hátramaradtok ébren és álmainkban azzal a kétségbeeséssel küzdünk, hogy kit szeretetünkkel vettünk körül, kinek boldogságáért a legnagyobb áldozatoktól sem rettentünk vissza; kitől életet várt szerető hitves, neveletlen gyermekek, elaggott szülők: az megrettenve a létküzdő válságaitól, nehézségeitől, elfelejtkezett szeretetünkről; lemondott egy szebb, jobb jövő minden reményéről, felhagyott a családi, az emberi, a hazafiai kötelességek teljesítésével és egy kétségbeesett pillanatában önmagát elítélve — végzi be pályáját.

Ha az öngyilkosságok eseteit megfigyeljük, a legtöbb esetben azt fogjuk tapasztalni, hogy az oka vagy ismeretlen, vagy társadalmi kényszerhelyzet volt a szomorú tett értelmi szerzője; azonban kivétel nélkül mindig fel lehet azokat a tüneteket is ismerni, melyekből az öngyilkos önbizalmának teljes elvesztésére biztosan következtethetünk.

Az a fiatal, ki az élet kezdetén szerető szülői-hajlékát még el sem hagyta, csak clettapasztalatok gyűjtése végett tesz kirándulásokat, de új erőt, tanácsot szerezni újra-újra visszazáll: a

szerelmem boldogságát, reményét, talán aggodalmait elhordozni nem tudja, kétségbeeséssel küzd, mert azok elől titkolja legjobban, kik megmenthetnének és vakon rohan szomorú sorsa felé. Az élete delén levő férfi — az embernem büszkesége — küzdve küzd, de a forrón óhajtott siker késik, az akadályok tornyosulnak, a feleség erős kart, a gyermekek jövőt, az agg szülők támaszt keresnek a lankadó harcokban, ki néma töprengésben mérlegeli az eshetőségeket s a végén: két izmos karral teszi szegényebbé azokat, kik tőle vártak mindent.

Ha összehasonlítjuk az elmúlt századok viszonyait a maiakkal, arra az eredményre jutunk, hogy akkor a sok harc-háború miatt, a szokások durvabbasága, a közbizottság csekélyebb volta, a közlekedési eszközök kiányosságai okán az ember élete sokkal több külső veszélynek volt kitéve, mint most van: de az általános műveltség terjedésével az igények nekedtek, a megélhetés küzdése, az ember testi és szellemi erejének teljes kifejlesztését követeli, az őlé fegyver nélkül folytatott harc nagyobb elkeseredéssel foly, mint valaha s ki akkor az ellenség sűrű tömegében kereste a halált, az ma az öngyilkosok számát szaporítja.

Akkor az öngyilkosjelölt talán elhagyta övét, nyomorban hagyta szeretteit, keresett ellenséget s egy eszmét vagy érdeket szolgálva, még halálával is használt és nem vesztett el nyomatlanul. Ma a ki megunta életét, ki elvesztette önbizalmát, ki egy célhoz köti egész lételetét: ép úgy szakít mindenkivel, mint a középkor kétségbeesett lovagja, de annyival hátrább áll, hogy az egyedülletet, a titokzatost keresi, ott követi el borzasztó tettét s halála a való megsemmisülés.

Van-e ember a földön, ki teljesen felesleges volna? Van-e ember, ki a szeretet melegét nem érezte soha? Van-e ember a földön, kinek ne dobogna hevesebben a szíve, ha hitvese szerelmére gondol; ha gondatlan gyermekei támaszt kérő ragaskodását látja; ha az elaggott szülő utolsó napjai nyugalmának szükségét tudja; ha a kedves lény felvillanó szeméből a szerelem isteni szikrája vissza sugárzik; ha a haza tetterőt követel; ha vagyon, hírnév, társadalmi állás,

egy jóbarát, vagy az életnek ezer meg ezer jelensége szerepet, hatáskört, munkát ajánl?

Az utszéli koldus nem oly szerencsétlen, hogy nálánál szerencsétlenebb ne volna. Az élet javaival megáldott milliomos sokszor cserélne az öngyilkossal, de öngyilkos nem lenne belőle.

A boldogság az élet célja, de nincs társadalmi álláshoz, vagyonhoz, korhoz kötve, hanem fellelhetjük az emberi élet minden viszonylatában.

Ha születünk, nemcsak jogunk van élni, de kötelességünk is, mert ha minden reményünk elveszett, ha terhére vagyunk önmagunknak, ha saját jövőnk nem érdekel: még mindig áll, hogy kötelességünk; s ha elvesztettük szívünk legforróbb óhaját, szerelmét, a munka erejével segítségül él mások boldogságát; ha házasságunkban csalódtunk, gyermekeink, embertársaink jövőjeért fáradjunk; ha anyagi küzdelmek sikertelensége miatt szívünket a kétségbeesés marcangolja, ne okozunk még nagyobb szerencsétlenséget szeretteinknek saját lefegyverkezésünkkel; ha vagyon, hírnév, társadalmi állás, jóbarát, minden elveszett, még mindig újra kezdetjük a küzdelmet, még mindig hasznossá tehetjük magunkat egyik vagy másik téren.

Ha nem tartjuk érdemesnek életünket, hogy önmagunkért küzdjünk, akkor legyen célunk mások boldogsága; ha kínos fájdalmak, gyógyíthatatlannak látszó betegség, nyomor gyötör, éhenhalás fenyeget, akkor sem szabad kétségbeesnünk, mert „ember, küzdj és bizva bizzál!”

Ez az az isteni szikra az emberben, mely kiemelte őt a barbar állapotokból, ez okozza, hogy az ember soha sincs megelégedve a megelével, hanem tudását hangyaszorgalommal bővítve, ivadékról-ivadékra átörökítve kényelme, boldogsága érdekében a föld mélyének kincseit felkutatja, felszínét hatalmas alkotásaival beépíti, a természeti erőket igája alá hajtja s összes működésében követi Madáchnak az „Ember Tragédiájá” ban kimondott nagy elvét:

„Ember, küzdj és bizva bizzál!” . . .

TÁRCSA.

A nagy csiny.*

(Magán jelenet. A székelvudvarhelyi polgári önképző-egylet f. évi február 14-iki fillérestélyen szerző által előadott.)

Irta: **Hetyey Lolly.**

(A „Székelv-Udvarhely” eredeti tárczája.)

(Csinos leány, szoba, jobb- és baloldalon karszékek, előttük kis asztalok; háttérben állótükör, az asztalokon könyvek, album, virágok)

Trénke (kalappal, keztyűvel jön, futva halad a színen át, libegve esik egy karszékbe):

Hála az Istennek! Csöndes kis szobámban egyedül lehetek, végre egyedül!

Szívem, ez a gyorsan zakatoló jószág, tudom, hogy lecsupán csak itt csendesül.

A mi velem történt . . . nagyon bolond dolog . . . ah, [de aranyos és kedves nagyon.]

Igen, ha ilyet a zárdában cselekszem, kidobtak vón érre [a zárdai ablakon.]

Oh! de mik is voltak e csinyemhez kepest zárdai tré- [fáim; ájtatos, komoly]

Alázatos voltam a csöndes zárdában, meghúzódtam ott, [mint ruhába a moly!]

Csupán egyszer történt! . . . Aranyos kis heccz volt a [csöndes zárdában: Vasárnap reggelén]

Ájtatos apácák a templomba vittek . . . és olyan rossz [kedvvel mentem velük én.]

Mert Gitta, a legszebb s legokosabb leány egy érdekes [dolgot beszélt ép nekem]

* A lapunk múlt számában ismertetett szomorú véget ért Hetyey Jolán utolsó önálló dolgozata, melynek közlését már megígértük volt t. olvasóinknak.

Az udvarlójáról. . . Oh! mert Gitta akkor már régen [tudta, hogy milyen a szerelem.]
Gitta beszédjére az én szívemben is édes, titkos érzés, [hő vágy ébredett.]
Vágytam szabadulni, ki a szép világba, ott hagyni azt [az ódon, csunya képeket!]

Rügy-fakasztó nap volt . . . virág vasárnapján! erre a [dátumra jól emlékszem ám —]

Tavaszi volt odakint. . . s egy meleg napsugár belopóz- [kodott a templom ablakán!]

Valami öreg pap ép azt prédikálta: „Tanuló leányok! [bűn a szerelem!]

„Oh! bánom is én — ha bűn vagy erény éppen! Csak [hogy vége már megjelenne nekem.]

Igen! így gondoltam prédikálás közben. . . ugy-e, hogy [nagy bűn volt? . . . oh én rossz leány. . .]

De tehettem róla? . . . Hiszen az a sugár melegen sütött [a templom ablakán!]

Mi tanuló lányok a choruson voltunk. . . ájtatos közön- [ség leut imádkozott . . .]

Eu lenéztem lopva . . . s ah! e pillanatban szívem dobo- [gása is megakadott:]

Egy ragyogó szempár nézett vissza én rám . . . gazdá- [juk ott állt egy oszlop rejtékén. . .]

Zsinóros atilla került a vállára . . . O! szebbet nem [láttam soha, soha én!]

„No mert minden rossznak és minden gonosznak kut- [forrása ez a bűnös érzélem!]

Beszélt a pap. Én meg lehajoltam újra, megnézni ott e [szép ismeretlenem?]

Igen! még mind ott állt. Ragyogó szemével hosszan, [elmerengve nézett én felém]

S én mámoros szívvel csak arra gondoltam: „Végre- [végre itt van egy édes regény!]

No mert minden lánynak volt már kis regénye! Olga [imádtá a fizika tanárt]

Vilmának meg pláne jeggyürüje is volt s én ugy iri- [gyeltem mindenik leányt]

Mért, hogy éppen engem senki nem szerethet? Csak [ez-n töprengtem nappal, éjjelen . . .]

S ime, most hirtelen mint egy édes álom, ifjú hős jelen [meg a setét egen.]

S még hozzá huszártiszt . . . és annyi szép lány közt én [felém néz csupán, réám, egyedül. . .]

. . . Mise végeztével egy szál fehér rózsát ejtettem [lábához. Ugy — véletlenül!]

Fölvette a rózsát! Ah e pillanatban először éreztem, [mi a szerelem. . .]

De a másik perczben már arra gondoltam: „Hát ha [észrevettek, édes Istenem!]

Szorongva, kinosan lestem minden arcot: aranyos [titkomat nem tudják-e meg?]

Rendbe folyt le minden, a tanulás, játék, Larangozás [után jött az estebed. . .]

Uram, hála néked! sohajtottam végre, nem tudta meg [senki édes, boldog titkom!]

Hirtelen nagy csönd lesz. . . kinyilik az ajtó . . . és [— belép rajta a fe-je-de-lem asszony,

Adieu! befellegzett! gondoltam magamban, fejedelem [asszony nem jön be hiába. . .]

Hadnagy . . . fehér rózsá . . . édes regényemnek jaj! [milyen keserves szidás lesz az ára!]

Meghajoltunk szépen, kis leányos bókkal a szigorú [fejedelem asszonynak,

Jaj! ha látták volna, milyen volt az arca, a mint [hozzá kezdett a dikozójának. . .]

— Kisasszonyok, — szóla — kedves nővendékek! [mielőtt imára térdelneük le szépen,

TANÜGY.

Az Udvarhelymegyei tanító-egylet Udvarhely-járási fiókkörre március hó 23-án Sz. Udvarhelyt a a kollegium dísztermében, vármegyénk érdemes tanfelügyelőjének és számos tanügybarátjának jelenlétében tartotta meg évnegyedes rendes közgyűlését. Ez alkalommal Bójtó Béla f.-sófalvi tanító beszéd- és értelem gyakorlatot tanított a közs. iskola tantermében; tárgya volt: a moosári béka. Tanítása több hozzászólás után sikerültnek nyilvánították s mint ilyen, dicséretet érdemelt. Ezután Sándor Lajos, éljenzéssel fogadott elnöki megnyitóját a fent említett helyen megtartván, Veres Ferencz bögözi tanító felolvasott: „A néptanító és lelkesítő együtt működésének hatása a község felvirágoztatására” című tételről. Ezen irodalmi színonvonalon álló felolvasást nagy tetszéssel és éljenzéssel fogadta a kör. Keresztes János szaválata szintén sikert aratott. A körnek új tagjainak jelentkeztek Elterlein Ida parajdi, Kuo Sarolta felsősófalvi tanítónők és Kővecsi Márton, Sala Albert agyagfalvi lakók. Péter Gergely indítványára az Eötvös alapnak tagjainak jelentkeztek: Kovács Mihály, Damó Dénes parajdi és Bójtó Béla, Veres Mózesfelsősófalvi tanítók. A jövő gyűlés Korondon lesz, július hó 14-én.

Irodalom.

Camille Flammarion. A hírneves francia csillagászról a mai naptól kezdve a Pesti Hírlapnak rendszeresen fog tárcázni. A magyar újságolvasó közönség már ismeri — a Pesti Hírlap korábbi közleményeiből is — Flammarion költői fantáziával ép úgy, mint tudományos alaposággal s mindig ragyogó tollal megírt kisebb-nagyobb műveit; bizvást hihetjük tehát, hogy Camille Flammarion, mint a Pesti Hírlap rendes munkatársát, a Pesti Hírlap minden olvasója örömmel üdvözi.

KÜLÖNFÉLÉK.

A halál apotheosisa.

„Ábrándozás az élet megrontója,
Mely kancsalul festett egékbe néz!”

— Mondja koszos költőnk, Vörösn arty merengő Laurájához intézett gyönyörű költeményében s a mar idvezült Hetyey Lolly babonizotta, hogy a költőnek igaza van; mert a dőre végig az embert valóban elvonják a földi élet örömeitől.

Az ábrándozó nem ismeri igazi mivoltában se önmagát, se a világot.

Nem bízik senkiben és semmiben.
A kielégíthetetlen vagyódás egy ismeretlen, bűvös világ felé vonja s hiú képzelgése olyan, mint a szapnabuborék, vagy mint a hold fénye, mely megcsal, de föl nem melegit.

Ilyen ábrándozó volt a szép és szellemes H. Lolly is!

Egy ideális világ felé vágyódott; élénk phantáziája szélsőségekben csapongott s kiragadta őt a való világ hazájából.

Lázás, ekszaltált állapota, nyugtalan természete a központi idegrendszer tútgengésére váltottak.

Delejes ereje tápot nyert egy rokon lelki s szintén ábrándozásra hajlandó ifjú egyéniségében.

Igy gyakorolhattak aztán ok egymásra kölcsönös és oly ellenállhatatlan bűvös hatást. Ez volt aztán az igazi suggestio.

Mert csak is így érthető az, hogy — mint meghatón szép és lendületes leveleikből kitűnik, lelki örömmel és megnyugvással várták azt a pillanatot, midőn rokonszenvező nemeslelkűk itt hagyná a földet, azt a sárteket, az eszményi világ felé, a csillagok honába együtt s szabadon szállhattak.

Utolsó leveleikből kitűnik, hogy ok habár szeretet s szépnek is tartották ezt a világot, a földi életet,

Kegyetekhez egy pár komoly szót szólnék, nem épp [szidásképen — csak úgy — tanácsképen!]

De ön, — szólott tovább, én rém mutató — ön jól [figyeljen rám Irénke kisasszony!]

Fényes atillájú tiszt urakról szölok... tiszt urak [részére nincs én nálam pardon!]

Tiszt urak ruháján arany zsinort látui, de az ily ara- [uyat rézből imitálják. ...]

Arany alatt réz van, a réz alatt vatta, vatta alatt nin- [esen semmi... semmi... semmi!]

Persze, hogy a sok leány, apácza, tanárnő, gunyosan [nezetek rám egész beszéd alatt,

S én majd elsüllyedtem! s beszéd végeztével szivem [melyén gyászos, szent fogadás fakadt!]

Lemondok! lemondok az egész világról... s mara- [dok örökre a csöndes zárdába...]

Bus apácza leszek... imádkozom folyton... s szivem [melyén nem lesz soha férfi arca.]

Szomorú apácza, fekete ruhába... gyászos fátolyom [a szellő lengeti...]

Egy-egy egész hónapig ezen gondolkodtam s már a [gyóntatomnak szólni is akartam,

S ekkor zárdánk előtt megállt egy kocsis... [kem, elég a tanulás, jer, viszlek haza!]

A mamám jött értem! — „Nagy lány vagy már lel- [temnek legszebb szakasza!]

(Tánczolva, dalolva): [lala-lala-lala...]

Igen legszebb része egész életemnek... lalala-lala-lala... [Egy reggel ágyamhoz volt téve ez az első hosszú ruha...]

Egy reggel meg meghívót hozott számomra két fess deák — [lalala, lalala, lalala...]

— Szabad-e remélnünk, hogy meg fog jelenni nagysád — a deák- [bálba?]

(A karszékbe ül elfáradva s elmerengve halkán [ismétli az utolsó sort):

„Szabad-e remélnünk, hogy meg fog jelenni nagysád — a deák bálba? — (Vége köv.)

az ébredő természetet, de még is boldogan lépték át az ama szerintök még szebb világnak küszöbét s jutottak ábrándjaiknak ama tündérhonába, hol a tulossággáztott, merész, képzelmek színtéka szerint talán örök tavasz, örök ifjúság, örök élet virul.

Bocsássuk meg tehát, az elkövetett „bohóságot”, — mert tettöket annak nevezték — s nyugodjunk bele az itt vázolt magyarázatba.

Ez a halál, a földi elmúlás apotheosisa!
Lolly élénk képzelődésének nyilván való bizonyítéka a lapunk mai tárczájában közölt szellemes monolog is, melyet csak imént adott elő, nagy tetszés között, egyik polgári filléres estélyen.

Birtokunkba jutott a költői lelkű fiúnak is egy hangulatos — azt hisszük utolsó — verse, melyet ime itt adunk:

Töredék.

(Hatlyudal.)

A fu borzas, éj haju
És szöke volt a lány;
Egymást a két bohó gyerek
Szerette igazán.

A fu verset versre irt
Lézongó éjeken,
Elolvassa nappal a lány,
Merengve édesen.

S átöltöz szívet ott lelték
A szoba padlatán:
Egymást a két bohó gyerek
Szerette igazán.

Diemár Emil.

— Kérjük mindazon t. előfizetőket, kiknek előfizetése már lejárt, szíveskedjenek azt minél előbb elküldeni, nehogy a lapunk küldése fennakadást szenvedjen.

— Április 11-ikén (húsvét második napján) délelőtt 11 órakor vármegyénk törvényhatósági bizottsága a vármegyeház dísztermében a magyar szabadságharcz 50-ik évfordulója alkalmából ünnepélyes közgyűlést tart, melyre a vármegye főispánja 372-98. sz. intézkedése folytán, Jakab Gyula alispán a törvényhatósági bizottságot, az összes hivatalokat, egyleteket, testületeket stb. már meghívta. A díszgyűlés tárgya három pontból áll: 1. Előzői megnyitó. 2. Alkalmi beszéd. 3. Hódoló felirat. 4. cs. és Apostoli Királyi Felségéhez. Ezt megelőzőleg délelőtt 9 órakor a róm. kath. felső templomban és 10 órakor az ev. ref. egyházban háláadó istentiszteletek lesznek.

— Személyi hir. Guttenberg Pál, a kézimunkára nevelő orsz. egyil. lelkes igazgatója tegnap d. u. városunkba érkezett és első felolvasását megtartotta. A második ma (vasárnap) délelőtt 9 órakor lesz a vármegyeház magytermben.

— A helybeli börtárszövetkezet március 27-iki rendkívüli közgyűlésében, Solymossy Endre ev. ref. koll. tanár helyébe Lázár Adam grófot vármegyénk főjegyzőjét a szövetkezet igazgató-elnökéül választotta. A választásról az összes közgyűlési tagok élén Solymossy Endre tanár értesítette a grófot, ki az egyhangúlag történt választásról nem akarván elzárkózni, az igazgató-elnökséget rendkívüli elfoglaltságai mellett is szíves volt elfelve. Mi csak gratulátuunk a börtárszövetkezetnek helyes választásához s szívből örülünk, hogy a nemes gróf iparosainkat épen akkor, midőn legnagyobb szükségük volt, magas partfogásába fogadta.

— A „Székely-Udvarhely” kiadóhivatala ostrom alatt. Mult vasárnap lapunk kiadóhivatalát valóságos ostrom alá vette városunk és vidékének közönsége. Alig virradt s már egész csoportokban jöttek friss hírlapért. Mindenki csak „Székely-Udvarhely-t” keresett és lázas kíváncsisággal szétbontva, olvasta az elmult hét szennzációt. Olvasóink és előfizetőink közül igen sokan 5-öt, 6-ot, tízet s még többet is megvásároltak, hogy távoli rokonaik, jó barátaik és ismerőseiknek elküldhessék — levélírás helyett. Így történt meg azon — vidéki hírlapnál ritka — eset, hogy a „Székely-Udvarhely” március 27-iki 13-ik száma ezer példányban és ugyan ezen számból második kiadásban is megjelent. Vajha közgazdasági, közművelődési, ipari és társadalmi felvetett s városunk és vármegyénk érdekében ezután is felvetendő kérdéseink iránt is ehhez hasonló érdeklődés mutatkoznék!

— Ügyvédek köréből. A marosvásárhelyi ügyvédi kamara — mint levelezőnk írja — Sebesi Ákos helybeli ügyvédet segesvári kir. közjegyzővé lett kinevezetése következtében az ügyvéd-k névjegyzékéből törölték. Miskolczy Károly ügyvédet, vármegyei tiszti főügyési állásából történt lemondása folytán pedig az ügyvédi névjegyzékbe Székely-Udvarhely székhelylyel felvette.

— Halálozás. Lemhényi Bálint Pál m. kir. pénzügyigazgatósági nyugdíjazott irodavezető élete 63-, boldog házassága 13-ik évében március hó 25-én este 7 órakor rövid szenvedés után elhunyt Fehértemplomban. Temetése márcz. 27-én u. 3 órakor a róm. kath. szertartás szerint és az engesztelő szt. mise 29-én délelőtt volt a fehértemplomi egyházban. Az alig néhány hónap előtt városunkból eltávozott szorgalmas és lelkiismeretes tisztviselőt neje: lemhényi Bálint Pálné sz. Fílesz Bertán kívül lemhényi Bálint Andor fia, özv. Fílesz Janka anyósa, lemhényi Bálint Ferencz, Dénes, Regina és Karolin testvérei, lemhényi Bálint Dénesné sz. Bisztrai Antonia, Fílesz Károly és neje Ida, Fílesz Guido, Adél és Teréz sógora és sógornői gyászolják. Béke poraira!

— A városház-építetők bizottság a napokban döntött a beérkezett pályaművek felett. A tervezetek költségvetésait Haberstumpf Károly építész tanulmányozta és Diószeghy Samu kir. főmérnök is felülvizsgálta. Az első díjat (800 frtot) budapesti Pap Gyula és Gábori József műépítésszek „Székely kapu” jelűs; a második-

kat (300 frtot) pedig Kolbenhayer Viktor szintén-budapesti műépítész „Piros körben piros koczka” j-lijű pályaműve nyerte.

— Öngyilkosság. Lapunk mult számának második kiadásában említtük volt, hogy Szentes Dénes fodrász március 27-én délután 3—4 óra között városunkban az ev. ref. temető közelében levő „Nádas-árok” nevű helyen forgópisztolyal föbe lölte magát. A golyó a bal halántékon furódott a fejbe és ott is maradt. Az alig 25 éves iparos tettének okál idézzük a fájdalomtól megtört család gyászjelentéséből: „Nem tudott megküzdeni azzal az étellel, a mely neki eddig is oly sok jót nyújtott, s eldobá azt magától.” Temetése 29-én délután 4 órakor az ev. ref. vallás szertartása szerint nagy részvét és zene mellett volt s a sírnál a cigányok elhúzták legkedveltebb dalát is: „Nem akar az ökorosorda legelni” stb. A szomorú véget ért ifju halálát Szentes József és Szabó Anna, mint szülők; ifj. Szentes József kir. adóellenőr, Szentes Árpád kereskedő, Szentes Domokos kir. postatiszt, Szentes Gábor keresk.-segéd, Szentes Ilona, Szentes Anikó és Szentes Albert, mint testvérek gyászolják. Nyugodjék békében!

— A hitehagyott erkölcsi büntetése. Homoród-Jánosfalváról lapunknak írják: Március 22-én Darkó Sándor unitárius esperest általános részvét között eltemették. Ez alkalomból az eklézsia tort rendezett, melyen valláskülömbőség nélkül jelen volt a község lakossága. Midőn javában folyt a torozás, egyik presbiter szót kért a gyülekezetből s pohárköszöntőjét ekképen kezdé: Tisztelt eklézsia gyűlése! úgy hiszem unitárius papot temettünk. Köztünk pedig egy olyan ember van, aki ezeltől egy évvel vallásunkat megtagadta. Annak itt helye nincs. S nevé szoltva az illetőt — ki csaknem az első helyet foglalta el — azt mondta neki: „kelj fel és menj ki köztünk, mert te nem tartozol a vallásos társaságba”. A nevé szoltott V. A. nagy szegényenl azonnal eltávozott s egy erre hasonló, de benne született vallásu egyén is felállva, kijelenté, hogy ha azt kiutasították, akkor ő is eltávozik, mert ő is katolikus. Az unitárius presbiter pedig így szólt: Te maradj, mert nem vagy hitehagyott. Téged akkor vetünk ki társaságunkból, ha ősi hitedet elhagyva, — mint az eltávozott — kicsinyes pénzérdekből hozzáuk jöttél volna. Moral: Minden ember maradjon meg azon vallásban, melyben született.

— Emléket a történelmi nevezetességű agyagfalvi réten! Ápril 24-én Kiss Karoly agyagfalvi ev. ref. lelkész b. elnöksége mellett Agyagfalva, Magyaros, Mátisfalva és Bogöz községek tanítói a szabadságharcz 50 ik évfordulója alkalmából nagyszabásu ünnepélyt rendeznek az agyagfalvi réten s ebből kifolyólag ott egy szabadságharczi emlék felállításának alapja érdekében mozgalmat indítanak.

— Gyilkosság. Tamás József helybeli lakost, oroszhegyi illetőségű 57 éves földmivest március 28 án reggel 8 órakor a hodgyai határban, a Hodgyából városunkba vezető ösvény mentében, a „Szaruka-árok” nevű helyen arczol az iszapba beleuomva halva találta Baudi Sándor hodgyai lakos. Személyazonosságát a csendőrség — Berze Anna a meggyilkolt törvénytelen neje s Berze Péterné sógorasszonya közbejöttével — meg azon nap este megállapította s ádamosi Vég Ferencz helybeli m. kir. csendőrfőhadnagy a tettes kiderítése vegett szigorú vizsgálatot indított, melynek eredményét — úgy véljük — jövő számunkban már hozhatjuk. A hullant több szarvát, tomputtást konstataáltak es balfüve egészen át volt vágva.

— Hosszu időn át elittkolták Zetelakán a ragadó száj- és koronájast. Márcz. 30. és 31-én a hatóság váratlanul vizsgálatot tartott három állatorvos közbejöttével s kitűnt, hogy a ragály 5 udvarban most is uralkodik és 46 udvarban azt elittkolták. A példás büntetés nem fog elmaradni.

— Nyilt korelem. A kolozsvári F. József Tud. Egyetem hallgatói között mozgalmat indítottunk meg az iránt, hogy szeretett barátunk, boldogult Diemár Emil iránt lerójuk a hála és kegyelet adóját. E czéliből szándékunk költeményeit összegyűjteni és egy füzetben kiadni. Ezt azonban csak úgy tehetjük, ha költeményeit sikerülend összegyűjteni, meg ha elegendő számu megrendező jelentkezik. Ezzel fogva hazafias tisztelettel kerjük Udvarhely város társadalmát, hogy ebbeli törekvésünkben támogathat kegyeskedjenek. Aki boldogult barátunk költeményeivel esetleg rendelkezik, kerjük szíveskedjék azt hozzáuk juttatni. Ez által nagy hálaóra kötelez. Kolozsvárt, 1898. április hó. Hazafias tisztelettel: Probst Kálmán és Biró Lajos tanárjelöltek.

— A sertésvész Szombatfalván megszünt. A zárlatot feloldták.

— A tavaszi idény alkalmából bizonyára érdekelni fogja a t. hölgyközönséget, hogy ifj. Dénes János helybeli divatkereskedésbe (vármegyeház) a férfi és női divatcikkeknek valóságos remekei érkeztek. A legdivatosabb különlegességek e gazdag tárháza, érdemes a megtekintésre.

— A t. hölgyközönségnek. Kik olcsó és izléses selyem, gyapju, tavaszi és nyári mosókelmőt akarnak vásárolni, kerjük Weiner Mátyas Budapest, Andrassy ut 3 legnagyobb divatruhazának legújabb mintagyűjteményét, melyet ingyen és bérmentve küldenek meg. Fontos! Megirandó, hogy mily minőségű és körülbelül mily aru szövet-vagy selyem minta küldessék.

KÖZGAZDASÁG.

Tisztelt szerkesztő ur!

Gyümölcsáttörő és sajtó című találmányuuk, melynek ma már gyümölcs-szó, áttörő és sajtó a működésének megfelelő helyes neve, a nyilvánosság előtt előszó: Székely-Udvarhely város szives közönsége előtt mutatkozott be s a „Székely-Udvarhely” volt az első lap, mely az első eredményeket jelezte hasábjáin.

Ugy hiszem, hogy a „Székely-Udvarhely” szives olvasóit érdekelni fogja, hogy e székely találmány, melyet Siculiának akarunk keresztelni, az utols

negyedévben milyen pályát futott meg, mennyire közelítette meg azt a célt, mely a forgalomban való megjelenés által jut érvényre.

Mielőtt tovább mennék, engedje meg a szives olvasó, hogy egy érdekes vigjátéki jelenetet említssek fel.

A férj — a darab hőse — komoly ügyekben rövid utra kel, de a viszonyok úgy állanak, hogy hosszabb ideig kell távol maradjon, sőt előre nem tervezett utakat is megtegyen. Egy ideig a dolgok normalisan haladnak, de később az értesítések kimaradnak, működését betegség akasztja meg s végre lázas sietőséggel végzi dolgait és aggodalmak között haza rohog.

A feleség — a darab másik hőse — sok ideig meg van nyugodva, de később a levelek kimaradnak, a nyugalmat aggodalom váltja fel, vasuti szerencsétlenség, halálhír, szökés, londoni levél, érdekelték és nem érdekelték össze-vissza szóbeszéde teljesen felfordult állapotokat idéznek elő. Atyafiak indulnak el az eltűntet felkeresni; egy nagy város labirintusában biztos adatokat szereznek, hogy él és ügyeit szabályszerűen végzi, de találkozni nem tudnak vele: mert, mert a férj leveleit a tenger elnyelte...

Persze a tengert akkor sem lehetne felelősségre vonni, ha a komédiából tragédia lenne...

De hagyjuk a tragi-komédiát s térjünk vissza tárgyunkhoz.

Gyümölcsfeldolgozó gépünket az Erdélyi Gazdasági Egylet kiküldött bizottsága mult év december hó 4-én működésben megvizsgálta s az eredményről tett jelentésében a többek közt így szól:

A kísérletnél használt 50 kgm. alma rövid 20 percz alatt átsajtoltott s adott 5 kgm. hulladékot, 15 kgm. almalevet és 30 kg. almahúst. Napi munkaképessége 1200—1500 kilogrammra tehető.

Mindezen készítmények nyers anyagát a szemünk előtt a gép oly tisztán elválasztva produkálta, hogy annak tökéletes munkáját kétségen kívül állónak kell jelezni. A nyers anyagból előállított különféle előbb felsorolt készítményeket pedig — megkóstolás után — szintén nagyjóvóju fogyasztási cikknek kell tartanunk.

Ezek alapján a kiküldött bizottság által ezen rendkívül fontos és gyümölcstermelésünket alapjában érdeklő hasznos, új magyar találmány az Erdélyi Gazdasági Egylet igazgatóságának hathatós figyelmébe és erkölcsi támogatásába ajánlatik s javaslatba hozzák, hogy annak támogatása érdekében a magas földművelésügyi kormánytól is a szükséges lépéseket mielőbb megtegye.

Gépem e bemutatás alkalmával ama nem remélt szerencsében is részesült, hogy a magas földművelésügyi miniszterium távirati rendelettel kiküldötte Ritter Gusztáv kolozsvári főkereskedő urat, hogy a bemutatáson legyen jelen és az eredményről jelentést tegyen.

Budapesten a gép hasznos voltát kivétel nélkül elismerték a szakkörök s egyhangulag kijelentették, hogy oly esetekben, melyekben a tiszta hus és lékeverék van szükség: eddig más géppel el nem érhető sikrral állunk szemben, de tán senkit sem találtam, ki ne távozta volna attól a gondolatától, hogy e géppel nagyban dolgozva a léleszűrés által okozott nehézségek, kényelmetlenségek, idővesztés és költség esetleg magát a gép keresetségét fogja érzékenyen befolyásolni.

Kétségbevonhatatlan, hogy az ugynevezett zsák-szűrő csak kicsinyben válik be; nagyban pedig valami külön módról, eszköztől kellett volna gondoskodni, hogy a munka kellő intesivitással haladhasson előre.

Most azonban sem a konyhán, sem a gazdaságban, tehát sem kicsinyben, sem nagyban nincs szükség zsák-szűrőre, mert a gép — mai állapotában idő és munkaerő szaporítás nélkül, nagyon csekély előállításai költségkülönbséggel úgy is összeállítható, illetőleg annak idején úgy is megrendelhető lesz, hogy a levét is külön választva a hústól s így a gép kilök magából egyik helyen mintegy 10 százalék almahulladékot (ép magokkal), másik helyen 30—40 százalék almalevet és harmadik helyen 50—60 százalék almahúst.

Természetes, hogy ez megfelelően áll más termények feldolgozásánál is.

E szerény levelemet azzal zárom be, hogy remélhetőleg rövid idő múlva a gyártás is megkezdődik. De lassan halad a dolog, akadályokat kell leküzdeni, mert: a pap harangoz.

Deák Gyula.

Szerkesztői üzenetek.

Aliques. Olvasónkat és írjon helyes mondat-szerkezettel s később talán jót és közölhetőt is alkothat. Az üres frázisok kerülendők.

—y— s. Arról a témáról igen sokan és nagybecsű dolgokat írtak már s különben sem úti a mértéket lapunkban. A tollat nem „némelykor”, de mentől gyakorabban elő kell venni, ha hirtelre való tározakat akar írni az ember.

Verselő „Lezámulok” kal lezámulunk. „Jegynyefa teteje” helyett kidobtuk a többi közül le a papirkosárba s most csakugyan elmondhatja: „Kint lakom én...” La punkban a „Fényes csillag...” című verse sem ragyoghat a nyomdafesték által s így — elhiszszük, hogy csakugyan — „Bura borul, bura hajol a szive” — üzenetünkől is.

B. P. urnak Dicső. Félreértés van a dologban. Mi a beérkezett verseket a felhívás értelmében és nem az Ő n levele szerint bíraltuk s még pedig azért, mert díjazni is — akartuk. Igaza van: „Ajándék marhának nem szabad a fogát nézni.” Üdvözlöt!

HIVATALOS RÉSZ.

7484—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármesterének és valamennyi községi előljáróságának. Közzéve végett értesitem, hogy Bethfalva és Sz. Ke-

resztur között folyó évi március hó 13-án egy zsákba bekötte 3 darab rézce találtatott. A rézcek közül kettő szürke, egyik barna s jelenleg a gacsi községi bíró gondozása alatt állanak. Sz.-Udvarhely, 1898. március hó 24-én. Jakab Gyula, alispán.

Földművelésügyi magy. kir. miniszter. 18404—98. III/2. szám. Valamennyi vármegye alispánjának és valamennyi városi törvényhatóság polgármesterének. Folyó évi február 6 án 945. elnöki szám alatt kelt rendeletem kapcsán tudomásul vétel és azonnali megfeleltetést végett közlöm, hogy a cs. és kir. osztrák belügyminiszter ur folyó évi március 10-én 7422. szám alatt és folyó évi március hó 18-ikán kezdődő érvényességgel a következő intézkedéseket léptette életbe. A) Magyarországot illetőleg: I. Ragadós tüdőlob miatt a szarvasmarhák Ausztriába való bevitelére Magyarország következő törvényhatóságainak területéről tilos: a) Vármegyék: Arva, Liptó, Nyitra, Pozsony (Csálóköz-sziget területének kivételével), Szepes, Trencsén és Turóc vármegyék területéről és Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun vármegye váci felső- és váci alsó járásainak területéről. b) Városok: Pozsony. Ezen törvényhatóságok területéről a szarvasmarhák mindazonáltal a bécs-szt-marxi csütörtöki és szombati vesztég vásárookra, azonnali levágás céljából bevitelők, az 1896. évi július hó 23 án 48110. sz. a. kelt körrendeletben (az 5. számú „Allategészségügyi értesítőnek” a kiegészítő rész 84-ik lapján közölt II/a pontjában) között feltételek mellett. II. Ragadós száj- és körömfájás miatt a sertéseknek és kérődzőknek (szarvasmarhák, juhok és kecskék) Ausztriába való bevitelére Magyarország következő törvényhatóságainak területéről tilos: a) Vármegyék: Vasvármegye Felső-éori járásának területéről. b) Városok: Komárom városból. A ragadós száj- és körömfájás miatt az ausztriai forgalomból kivitelt fentebbi vármegyei járás járványmentes községeiből származó egészséges szarvasmarhák a bécs-szent-marxi vesztég vásárookra az 1896. évi augusztus hó 5-én 48644. sz. alatt kelt itteni körrendeletben (a 6. számú „Allategészségügyi Értesítőnek” a kiegészítő rész 99-ik lapján közölt II/b. pontjában) foglalt feltételek mellett mindazonáltal továbbra bevitelők. III. Sertésvész miatt a sertések bevitelére Ausztriába a következő törvényhatóságok területéről tilos: a) Vármegyék: Bács-Bodrog, Bereg, Bihar, Kis-Küküllő, Komárom, Nógrád, Nyitra, Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun, Pozsony, Szabolcs, Szatmár, Temes, Torontál, Veszprém, Zala és Zemplén. b) Városok: Debreczen, Komárom, Sopron. b) Horvát-Szlavonországot illetőleg: I. Sertésvész miatt a sertések bevitelére Ausztriába Horvát-Szlavonországot következő törvényhatóságainak területéről tilos: Belovár-Kőrös vármegyéből, valamint az e vármegye által körülzárt városokból. II. Juhhimlő miatt a juhok bevitelére Horvát-Szlavonországot következő törvényhatóságainak területéről tilos: Modrus, Fiume és Lika-Krabova vármegyéből és az ezen vármegyék által körülzárt városokból. Az ausztriai szabad sertés-forgalomból akár száj- és körömfájás, akár sertésvész miatt kivitelt magyarországi és horvát-szlavonországi törvényhatóságok területéről, úgy járványmentes, valamint fertőzött községekből, de ily községekben levő járványmentes udvarokból, azonnali levágásra szánt sertéseknek minden külön engedély kikérése nélkül a „Productivgesellschaft der Wiener Fleischschlacht” című szövetséget, valamint Ziegler József, Karlik Alajos, Dittmayer Károly, Holding József, Hotzinger Engelbert és Kibicki József bécsi hentesek vágóhidjára vasuton való szállítása az 1896. évi július hó 23-án kelt 48164. sz. körrendeletben (a 6. sz. „Allategészségügyi Értesítőnek” a kiegészítő rész 100-ik lapján közölt II/c. pontjában), valamint az 1898. évi február 16-án 5970. sz. a. kelt körrendeletben (a 145. sz. „Allategészségügyi Értesítőben”) között feltételek mellett továbbra is szabad. A leszurtt és szétdarabolatlan állapotban lévő sertések (sertés hus) bevitelére nézve, továbbá a Magyarország és Horvát-Szlavonországot zár alatt nem álló törvényhatóságainak területéről származó s legalább 120 kiló élősúlyal bíró sertéseknek Ausztriába való bevitelére vonatkozólag az 1897. évi február hó 25-én kiadott 12962. sz. körrendeletben (az 5-ik számú „Allategészségügyi Értesítőnek” a kiegészítő rész 86-ik lapján közölt II/c. pontjában) foglalt eddigi feltételek továbbra is irányadók. Budapest, 1898. évi március hó 14-én. Lestyánszky, s. k.

Udvarhely vármegye alispánja. 7286—98. alisp. szám. Valamennyi községi előljáróságának. Fenti magy. miniszteri rendeletet tudomásul vétel végett kiadom Székely-Udvarhelyt, 1898. március hó 22-én. Jakab Gyula, alispán.

Udvarhely vármegye alispánjától. 8089—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármestere és valamennyi községi előljáróságának. Közzéve végett értesitem, hogy zombori Vágó Ferencz udvaráról egy négy éves tehén bival, balfüle hegye elvágott és alul ajás, homlokán fehér hold, farka hegyén fehér, szeme oskás, szarván S. bélyeggel, elfutott. Sz.-Udvarhelyen, 1898. márcz. 31-én. Jakab Gyula, alispán.

7638—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármesterének és valamennyi községi előljáróságának. Közhírré tétel végett értesitem, hogy Kis-Küküllő vármegye Balázstelke és Erdőalja községeiben a sertésvész megszűnővén a zárlat ezen községekre nézve feloldatott. Székely-Udvarhelyt, 1898. évi március hó 26-án. Jakab Gyula, alispán.

Földművelésügyi magy. kir. miniszter. Másolat. 18938. III. 2—98. szám. Valamennyi vármegye alispánjának és valamennyi városi törvényhatóság polgármesterének. Folyó évi február hó 16-án 1380. eln. szám a. kelt leiratom kapcsán megfelelő kihirdetés végett közlöm, hogy a boszniai és hercegovinai országok kormány 1898. évi március hó 2 án kelt 27.577 sz. hirdeteménye szerint a következő intézkedéseket léptette életbe: I. Ragadós tüdőlob miatt a szarvasmarhák Boszniába és Hercegovinába való bevitelére Magyarország következő törvényhatóságainak területéről tilos: Pozsony vármegyéből. II. Ragadós száj- és körömfájás miatt kérődzőknek Boszniába és Hercegovinába való bevitelére Magyarország következő törvényhatóságainak területéről tilos: Bihar, Győr, Komárom, Krassó-Szörény, Moson, Nagy-Küküllő, Sáros, Temes, Udvarhely és Ung vármegyék területéről. III. Sertésvész miatt élő sertések bevitelére Bosznia és Hercegovinába Magyarország egész területéről tilos. Budapest, 1898. évi március hó 21-én. A miniszter megbízásából: Lestyánszky, s. k.

7728—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármestere és valamennyi községi előljáróságának. Tudomás és közhírré tétel végett kiadom. Sz.-Udvarhelyt, 1898. március hó 23-án. Jakab Gyula, alispán.

7870—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármestere és valamennyi községi előljáróságának. Tudomás és közhírré tétel végett értesitem, hogy Kis-Küküllő vármegye Bogács és Gyákos községében a sertésvész megszűnővén ezen községekre nézve a zárlat feloldatott. Sz.-Udvarhelyt, március hó 29-én. Jakab Gyula, alispán.

Földművelésügyi magy. kir. miniszter. Másolat. 19120. III—2. szám. Valamennyi vármegye alispánjának és valamennyi t. h. j. feir. város polgármesterének. Megfelelő kihirdetés végett közlöm, hogy a csehországi és kir. helytartóság folyó évi március hó 12-én 40953. sz. alatt kelt hirdeteménye szerint megengedte, hogy Magyar- és Horvát-Szlavonországnak az ausztriai szabad forgalomból ki nem tiltott járványmentes területeiről származó s darabonként legalább 120 kg. élősúlyú egészséges élő sertések Bilin városba az 1897. évi február hó 25-én 12962 szám alatt kelt itteni rendeletben (az ő. sz. Értesítőnek az Utmutató kiegészítő része 86. lapján közölt II/c. pontjában) foglalt feltételek mellett bevitethessenek. Budapest, 1898. március hó 20-án. A miniszter megbízásából: Lestyánszky, s. k.

7729—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármestere és valamennyi községi előljáróságának. Tudomás és közhírré tétel végett kiadom. Sz.-Udvarhelyt 1898. márcz. hó 23-án. Jakab Gyula, alispán.

7400—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármesterének és valamennyi községi előljáróságának. Közhírré tétel végett értesitem, hogy Kis-Küküllő vármegye Balázstelke községében a marha-állományban a száj- és körömfájás megszűnővén, ezen községekre nézve a zárlat feloldatott. Sz.-Udvarhelyt, 1898. március 24-én. Jakab Gyula, alispán.

7639—98. alisp. szám. Udvarhely város polgármestere és valamennyi községi előljáróságának. Közhírré tétel végett értesitem, hogy Kis-Küküllő vármegye Felső-Kápolna községében a sertésvész megszűnővén a zárlat ezen községre nézve feloldatott. Székely-Udvarhelyt, 1898. évi március hó 26-án. Jakab Gyula alispán.

HIRDETÉSEK.

Szám: 189. folyó 1898. vli.

Árverési hirdemény.

A sz.-udvarhelyi kir. bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy székelyudvarhelyi kir. járásbírójának 90/898. polg. számú végzése által Udvarhelymegyei takarékpénztárnak képviselő Dr Nagy Sámuel által felsőboldogasszonyfalvi László József neje Sándor Ilona ellen 43 frt, 80 frt tőkék és járulékaik iránti ügyben, alpereseknél Felső-Boldogasszonyfalva községben összesen 432 frtra becsült közzéve javat, u. m.: egy garnitúr butor, mely áll egy divány, 6 db fotel világos fehér szövet vörös virággal átszőtt, két db sífőner 2-6s ajtóval, zárral és kulccsal ellátva, turnérozott, puhafa, fényezés, egy db lágyfa furnirozott, fényezés asztal és még 4-től 20 tétel alatti ingók Felső-Boldogasszonyfalván alperesek László József és neje hánánál 1898. évi április 14-én délelőtt 9 órakor nyilvános árverésen el fognak adni, melynél az egyes javak vételéről azonnal fizetendők, esetleg a becsáron alul is a többet ígérőknek el fognak adni.

Az árverési feltételek a bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Ezuttal felhívatom mindazok, kik a felfoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, alulirt végrehajtóhoz nyújtsák be, mert különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár föllesége fognak utasíttatni.

Székelyudvarhelyi bírósági végrehajtótól. Sz.-Udvarhelyt, 1898. március hó 27-én.

Bíró Sándor s. k.,
kir. végrehajtó.

